

מ"ת 52582/07/15 - מדינת ישראל נגד חאלד נגמי

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 52582-07-15 מדינת ישראל נ' נגמי(עציר)
תיק חיצוני: 3592/15

בפני	כבוד השופט אברהם אליקים
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	חאלד נגמי (עציר)

החלטה

מבוא

המשיב מואשם בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיפים 402(ב), 29, 25 לחוק העונשין- התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 7.7.2015 בשעה 11:49, במהלך נסיעה ברכב הבחינו הנאשם ביחד עם אחר במתלון, בן 93, המוכר להם בשל היותו לקוח של חנות בה הם עובדים, כשהוא נוהג ברכב בנתיב הנגדי ולצווארו שרשרת זהב. השניים החליטו לשדוד אותו, ולכן נסעו אחריו עד שהגיע לביתו, שם שירד מהרכב, הגיח לעברו מאחור אותו אחר, אחז בשרשרת ומשך אותה בכוח בכוונה לתלוש אותה מצווארו של המתלון ולגנבה. כתוצאה ממשיכת השרשרת, נחנק המתלון ונפל ארצה ומשלא הצליח האחר לתלוש את השרשרת ולמשמע צעקות העזרה של המתלון ברחו השניים מהמקום, למתלון נגרמו שפשופים ביד, שריטה ואדמומיות באזור הצוואר.

בד בבד עם הגשת כתב אישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ז-1996.

המבקשת טוענת כי יש ראיות לכאורה ועילת מעצר וכי נסיבות ביצוע העבירה יוצרות חשש כבד ששחרורו של המשיב יסכן את שלום הציבור, עוד נטען כי קיים יסוד סביר לחשש ששחרורו יביא לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים וזאת לאור התבטאויותיו כלפי שותפו לעבירה במהלך החקירה, לתמיכה בטיעוניה שתמציתם הוגשו גם בכתב, הפנתה המבקשת לפסקי דין שונים.

ב"כ המשיב הסכים בפתח הדיון לקיום ראיות לכאורה ועילת מעצר ולכן התמקד הדיון בשאלה האם יש לשחרר המשיב לחלופת המעצר המוצעת על ידו. במיוחד לאור נסיבות חייו הקשים, אשתו מאושפזת במצב קשה בבית חולים וארבעת ילדיהם בני 6-15 שנים זקוקים לאביהם לצידם, לתמיכה הפנה לאישור עובדת סוציאלית מהמועצה המקומית ולמכתבה של עובדת סוציאלית מבית החולים.

בניתוח הראיות הבהיר כי לא מדובר בשיבוש הליכים והדגיש כי המשיב לא לקח חלק במעשה הפיסי של משיכת השרשרת ובפועל לא היה לו מגע עם הקרבן, עוד הבהיר כי עברו הפלילי של המשיב אינו מכביד, הרשעתו האחרונה היא מלפני 8 שנים וחלק מהעבירות בהן הורשע, הן משנות ה-90 עת היה קטין.

בקשתו היא לפעול כמצוות המחוקק ולשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית אימו בפיקוחה ובפיקוח בעלה של אחות המשיב, שניהם העידו ונחקרו לפני בנושא הפיקוח. לתמיכה בטענותיו הפנה לפסקי דין שונים.

דיון

כידוע, לפי סעיף 21 לחוק המעצרים לשם הכרעה בבקשה למעצר נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים, צריכים להתקיים שלושה תנאים מצטברים: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, קיומה של עילת מעצר, והיעדרה של חלופת מעצר שבכוחה להשיג את מטרת המעצר באמצעי שפגיעתו בחירות הנאשם פחותה.

המשיב לא חולק על קיומן של ראיות לכאורה ואכן מעיון בתיק החקירה ניתן ללמוד כי שותפו לעבירה הודה, שחזר (מסמך סג) וקשר את המשיב לעבירה, חיזוק לכך נמצא בצילומי תמונות מצלמות אבטחה בהם נראה רכבו של המשיב ותנועת השניים אליו (מסמכים מב, קכט ו-פו בתיק החקירה).

נסיבות ביצוע העבירה על פי הראיות, מצביעות על מסוכנות רבה, בראש ובראשונה בהתחשב בגילו של המתלונן-93 שנים, המוכר למשיב מעבודתו ומהתכנון של מעשיהם. המשיב ושותפו הבחינו במשיב נוסע בנתיב הנגדי, הם עקבו אחריו עד לביתו, ושם כשיצא מרכבו כדי לעלות לביתו, ביצעו את זממם, באלימות, המתלונן הופל ארצה ונעשה ניסיון בכוח לתלוש את השרשרת מצווארו (ראו תמונות הפגיעה, והתעודה הרפואית, מסמך קנד).

על חומרת המעשים כשמדובר בשוד קשישים והחובה החברתית להגן עליהם, אפנה לע"פ 5881/14 ביארי נגד מדינת ישראל (26.7.2015).

לעניין המסוכנות הצומחת ממעשים שיש בהם לפגוע בקשישים ראו למשל: בש"פ 6473/06 גנון נ' מדינת ישראל (20.8.06); בש"פ 3383/07 מחרייב נ' מדינת ישראל (25.4.07).

עוד אוסיף כי מעיון בחומר החקירה שוכנעתי כי קיים חשש כבד של השפעה על עדים, במקרה זה על שותפו

לעבירה של המשיב שהוא עד התביעה העיקרי נגדו (עד תביעה מס 2 בכתב האישום).

בתיעוד שתי שיחות בין השניים (מזכרים קיט, קמז) יש ביטוי לשיבוש הליכים מצידו של המשיב בדרך של ניסיון השפעה על השותף, שמדבריו במהלך החקירה עולה כי הוא מפחד מהמשיב (מזכר קיח, קכו).

פסקי הדין אליהם הפנה הסנגור שונים בנסיבותיהם, ראו למשל מת 14905-04-13 בו העריך שירות המבחן כי האפשרות להישנות עבירות היא נמוכה. או מ"ת 537-02-15 בו דובר על משיב שהיה משוחרר תקופה ארוכה עד ליום הדיון.

עוד חשוב להפנות לעברו הפלילי של המשיב שכולל הרשעה באי קיום צו בית משפט, על כל המשתמע מבחינת האמון שלא ניתן לתת בו ולא אוכל להתעלם גם מתקופת המאסר בה נשא בשנת 2007, 36 חודשים.

חלופת מעצר

בהתחשב בקביעות אלו, שקיימת מסוכנות רבה וחשש לשיבוש הליכים, בחנתי את חלופת המעצר המוצעת ואיני סבור כי יש בה כדי לאיין מסוכנותו של המשיב.

אימו של המשיב, בת 72, הוצעה כמפקחת יחידה משעה 6:00 ועד 23:00, כשבו זמנית לדבריה היא מטפלת ודואגת ל-4 ילדי הקטנים של המשיב. לא שוכנעתי כי ניתן לסמוך על האם כמפקחת, הגם שכוונתה חיוביות. תשובותיה לא שכנעו אותי ואיני מאמין כי בכוונתה להישאר בביתה במשך חודשים ארוכים עד לתום ההליכים, מבלי לצאת מהבית ולו לשם קניית מצרכי מזון, או לקחת את מי מנכדיה לטיפול רפואי או לכל פעילות הכרחית אחרת. לא שוכנעתי כי האם מהווה דמות סמכותית שתוכל למנוע מהמשיב לצאת מהבית מכל סיבה שהיא, למשל לבקר את אשתו.

[באישור שהוצג מטעם בית החולים, מוצע לאפשר למשיב לשהות לצד אשתו המאושפזת, הצעה שהיא בלתי אפשרית ומתעוררת מיד השאלה מדוע ביום 7.7.2015 לא שהה המשיב לצד אשתו].

רביע, בעלה של אחותו של המשיב, יכול להיות מפקח ראוי, אך הוא יכול לפקח רק בשעות הלילה וגם אם אניח כי ימצאו לו סדורי שינה בבית האם, ביחד עם האב וארבעת הילדים, עדיין אין פיקוח אמין וראוי בעיני לשעות היום.

ייתכן ולאחר עדותו של השותף ניתן יהיה לשקול חלופה פחות הדוקה, אך בשלב זה לא אוכל להסתפק בחלופה המוצעת.

בטרם סיום אזכיר את קביעת בית המשפט העליון באשר לפיקוח באמצעות קרובי משפחה להם "נטייה טבעית לגונן על העצור הקרוב ותיתכן גם נטיית מחילה על הפרות", פסק דינו של כב' הש' רובינשטיין מיום 18.8.10

בש"פ 5954/10 עבד אלכרים אלקאדר חמד נגד מדינת ישראל, אך אדגיש כי קרבת משפחה אינה פוסלת ערב וברוב המקרים מבחינה מעשית הם הערבים היחידים שבנמצא.

לאור כל האמור לעיל ומשלא הוצעה חלופה היכולה לאיין מסוכנותו של המשיב דינו להיעצר עד תום ההליכים.

סיכום

הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ' אב תשע"ה, 05 אוגוסט 2015, בנוכחות ב"כ
המבקשת עו"ד מולא, ב"כ המשיב עו"ד עטשי והמשיב
באמצעות שב"ס.